

Janik László

Aki holt, aki nem...

játék egy felvonásban

2024. Erdőkeres

Első jelenet

Polgári lakás valahol Washington D.C. Külterületén. Elsőre feltűnik, a szinte szállodai sterilség. Se fényképek, se személyes tárgyak nincsenek sehol. Az egyetlen utalás arra, hogy itt él valaki, egy töltőn felejtett telefon a polcon. Középen hátul bejárati ajtó. Mellette balra előszoba fal. Bal hátul vendégszoba ajtó. Bal elöl egy fotel elötte sakk asztalka félbehagyott partival. Az ajtó jobb oldalán hátul egy L alakú íróasztal, írógéppel. Elötte hatalmas irodai forgószék a nézőnek háttal. Az asztal felett a falon polc, könyvekkel és egy mobil telefontal. Az íróasztal felénk eső szárának vége felül fiókos, alul bárszekrény. Tetején bontott üveg vörösbor és egy pohár. Jobb hátul ajtó a konyhába, jobb elöl ajtó a fürdőszobába. A konyhába nyíló ajtón keresztül lehet megközelíteni a ház további részeit is, de azt nem látjuk. A konyha és a fürdő ajtaja között kandalló. Jobb elöl hatalmas puha szőnyeg, a közepén babzsák fotellel.

Hatvan körüli férfi, teljesen kopasz. Házikabátban, de egyébként elegánsan felöltözve, csokornyakkendőben. Gépel az asztalnál, majd kihúzza a papírt az írógépből. Átfutja. Az üvegből bort tölt. Meghintáztatja a bort, majd beleszagol a pohárba. Leteszi a poharat, tollat vesz fel és aláírja a gépelt papírt. Leveszi a házikabátot, lazán a szék támlájára dobja, és felveszi a zakóját. Kihúzza a fiókot és egy borítékot vesz elő. A zakó zsebéből pénzt rak a borítékba, majd a fiókba dobja. A fiók másik feléből egy revolvvert vesz elő. Ellenőrzi, hogy töltve van-e. Újra felveszi a poharat. Egyik kezében a pisztoly, másikban a pohár. Beleiszik a borba, majd újra az asztalra teszi a poharat.

Fejéhez emeli a pisztolyt, de ebben a pillanatban megszólal a kapucsengő. Zavartan leereszti a pisztolyt. A kaputelefonhoz megy.

Frank Igen!

Julia Frank Baumannt keresem.

Frank Én vagyok. Ki az?

Julia Jó estét! Julia Sparsi vagyok.

Frank Kicsoda?

Julia Julia Sparsi.

Frank De hát, hogyan... gyere be!

Julia Köszönöm!

Megnyomja a kapunyitó gombot és leteszi a telefont.

Frank De, hát hogyan...

Az asztalhoz siet, idegesen kihúzza a fiókot, beledobja a pisztolyt. A poharat az asztalra teszi. Visszaindul az ajtóhoz, de útközben megtorpan és újra az asztalhoz szalad, kihúzza a fiókot és a gépelt lapot is bedobja. Betolja a fiókot. Csöngetnek.

Frank Igen!

Az ajtóhoz siet és kinyitja. Csinos 25-30 közötti nő áll az ajtóban bőrig ázva. Könnyű nyári szett, esőkabát, kis táska.

Julia Jó estét!

Frank De hát ön nem... illetve... de nem...

Julia Az anyámra számított. Julia Sparsi-ra.

Frank Igen. Bár ön mintha... pont mint ő... szakasztott ő... akkor...

Julia 27 éve.

Frank 27 éve?

Julia Véletlenül tudom, hogy pont annyi. Csalódott? Azért beenged?

Frank Hogyne! Persze! Bocsánat! Jöjjön csak!

Beengedi a nőt és becsukja az ajtót utána.

Frank Káprázatos.

Julia A hasonlóság? Mondják.

Frank Hirtelen úgy érzem magam... nem is tudom... előtöttek az emlékek és az igazat megvallva zavarban vagyok.

Julia Az igazat megvallva én is.

Frank De, hogy kerül ide?

Julia Taxival. A gépem itt szállt le a sztrájk miatt. Senkit nem ismerek

itt, de az ön címét tudtam édesanyámtól. Sokat mesélt. „A hősök szobránál balra az első utca, 55-ös ház. Könnyű megjegyezni.”

Frank Szóról szóra.

Julia Nem rég egy interjúban olvastam, hogy még mindig a szülői házban lakik. Így gondoltam... de lehet, hogy nem volt jó ötlet...

Frank De! De! De! Remek ötlet volt! Jöjjön üljön le!

Lesegíti a kabátját, majd felakasztja az ajtó mellett.

Julia Nem akarom összevizezni a házat.

Frank Jesszusom! Teljesen elázott! Azonnal vetkőzzön le!

Julia Hogyan?

Frank Ott bent a fürdő... a szobában... le is zuhanyozhat... teljesen átfagyott!... menjen, majd én is jövök... vagy majd hozok... hozok valami ruhát. Addig itt a köntösöm! A ruháját majd megszáritom.

Odaadja a köntöst.

Julia Köszönöm! Az jó lesz. Ahogy mondani szokták, még a bugyimból is csurog a víz.

Bemegy a fürdőszobába

Frank El tudom képzelni. De hogy ázott el ennyire?

Résre nyitja az ajtót és kiadja a cipőit.

Julia Egy sarokkal följebb rakott ki a taxi!

Frank Ja, igen. A 35 teljesen úgy néz ki sötétben mint az 55. És közben van még a játszótér is. Legalább 5 perc. Nem csodálom, hogy bőrig ázott.

Kiadja a blúzát.

Julia És először még rossz irányba is indultam.

Frank Hol vannak a csomagjai?

Kiadja a szoknyáját.

Julia Teljesen meghalt a reptér a sztrájk miatt. A csomagok is bent rekedtek.

Frank Még jó, hogy kapott taxit.

Kiadja a melltartóját.

Julia Nem kaptam! Két belga fiú ajánlotta fel, hogy megosztják velem az övéket.

Frank Hogy ezek a belgák milyen előzékenyek. Elég merész dolog beülni két idegen mellé egy taxiba!

Kiadja a bugyiját.

Julia Nászúton vannak.

Frank Értem. Akkor ők voltak a merészebbek.

A fürdőből zuhany hangja. A férfi a ruhadarabokat A kandalló szélére teregeti, mint a mikulás zoknikat.

Frank Az édesanyjával az első, illetve hát a második találkozásunk pont ilyen volt. Itt várt a ház előtt zuhogó esőben egy fél órát. Nem tudtam, hogy jön. Valami vidéki könyvfesztiválon találkoztunk először, ott adtam meg neki a címem. Emlékszem akkor jelent meg a harmadik könyvem. Ő meg az első kettőt is magával hozta, hogy dedikáljam. Az egyik belső oldalára felírtam: „A hősök szobránál balra az első utca, 55-ös ház. Könnyű megjegyezni.” Azt hittem soha többé nem látom. Erre egy fél évvel később gondolt egyet és meglátogatott. Épp a kiadómtól jöttem, elég ingerült voltam, mert elhalasztották az egyik könyvem kiadását. A szüleim víkendeken voltak valamerre, így három napig mienk volt a ház. Három napig ki sem dugtuk az orrunkat.

Kijön a férfi köntösében, nyakában törülköző, kezében hajszárító.

Julia Minek magának hajszárító?

Frank Sok mindenre jó. Vizes ruhákat szárogatni, matricákat leolvasztani...

Julia És a sampon, meg a hajkondicionáló?

Frank Meg a női tusfürdő. Lebuktam. Az asszisztensem néha itt ragad

éjszakára is. Itt a vendégszobában.

Julia Szerzőtárs?

Bekapcsolja a hajszárítót.

Frank Asszisztens. A jelenléte inspiratív, de szigorúan adminisztratív. Bizonyos jeleneteket és karaktereket segít modellezni. A könyveimet egyedül írom. Szigorúan egyedül. Saját ötletek alapján. Nincs szükségem segítségre. Egyelőre. Hál' istennek. Ott még nem tartunk. A nevem mára egy brand, és ennek igyekszem megfelelni. Nem volt könnyű elérni, de mára komoly olvasótáborom van, és már nem a kiadóm diktál, hanem én. Én mondom meg, hogy mikor, mit és hogyan. 12 nyelvre fordították már le könyveimet. 32 országból kapok nap mint nap díjakat, elismeréseket.

Csend, csak a hajszárító hangja.

Julia Kaphatok én is?

Frank Pardon?

Julia Csak, hogy ne kelljen egyedül boroznia!

Frank Hogyne! Persze! Bocsásson meg, hogy magamtól nem jutott eszembe, de egy kicsit még mindig meg vagyok zavarodva.

Poharat vesz elő és tölt a lánynak is. Az kikapcsolja a szárítót.

Julia Én kérek bocsánatot, hogy bezúdultam így ide. Hirtelen jó ötletnek tűnt, de végig se gondoltam. Mi van ha nincs itthon, vagy valami elfoglaltsága van? Ha nincs egyedül... Uhh... portói? Remek. Valami könnyebbre számítottam, de nagyon jól esik. Egészen átmelegít.

Frank Ilyen hűvös estékre tartogatom magam is.

Nézik egymást. Isznak. A lány a férfi kezébe adja a poharát.

Julia Visszaviszem.

Bemegy a fürdőbe a szárítóval. A férfi sután áll a két pohárral. Mikor kijön a férfi

szemébe néz, úgy veszi el a poharat, aztán elsétál mellette és a fotelbe kucorodik.

Julia Nem így terveztem az estét. Valahol egészen máshol kellene lennem. Bocsásson meg! Felmelegszem, megszáritom a ruháimat és el is megyek.

Frank Szó sem lehet róla! Hova menne? Itt marad éjszakára. Reggelre eláll az eső, utána nézünk a gépének meg a csomagjainak, aztán majd meglátjuk. Hova menne?

Julia Ajánlottak egy szállodát a reptéren.

Frank Nem kell szálloda. Minek szálloda? Van vendégszobám remek franciaággal. De ha akarja megkaphatja a babzsákot is! Reggelre sokkal derűsebbnek fogja látni ezt az egészet.

Julia Biztos, hogy nem zavarom? Nincs valami dolga?

Frank Voltak terveim ma estére, de semmi elhalaszthatatlan. Sőt!

Csend. Csak nézik egymást, forrósodik a levegő.

Frank Nem éhes? Szívesen összeütök valamit.

Julia Nem. Köszönöm! Inkább csak innék még.

Frank Persze! Töltöm! Az édesanyja színésznő lett ha jól tudom.

Julia Most már főleg csak tanít. De honnan tudja?

Frank A tv-ben láttam egyszer egy filmes díjátadón.

Csend.

Frank És ön? Mivel foglalkozik?

Julia Egy biztosítónál dolgozom.

Frank Igen?

Julia Igen.

Frank Üzletkötő?

Julia Nem. Mondták már, hogy életben sokkal sármosabb mint a képeken?

Frank Igen? Kedves. Köszönöm. Pedig a képeken kiretusálják a ráncaimat.

Julia Lehet, hogy pont az a baj.

Csend.

Frank És az édesanyja? Hogy él?

Julia A szakmájában nem nagyon ért el sikereket, de a tanításban magára talált. Tudja, hogy neki is megjelent egy könyve?

Frank Igen? Nocsak.

Julia Ne nyugtalankodjon, nem vetélytárs. Nem szépirodalom. Egy művészi beszéd tankönyv. És nem ír többet.

Frank Az komoly dolog.

Julia Igen. Én is azt gondolom.

Frank Az édesapja?

Julia Nem is tudom, lehet, hogy még is kellene ennem néhány falatot. Félek, hogy a fejembe száll.

Frank Hozok valamit!

Kimegy. Most ő kiabál kintről.

Frank Sajtokat szereti?

Julia Sajt az jöhet minden mennyiségben! Nagy sajt örült vagyok! Tudja, hogy a nagyszüleimnek sajtüzeme volt? Nem csináltak igazán jó sajtokat, de megalapozták a vonzalmamat. Minden nyáron ott dolgoztam. Anyám néha meggyanúsít, hogy sajt folyik az ereimben.

Észreveszi a mobilt a polcon, felveszi, körülnéz, majd az asztalhoz lép, kihúzza a fiókot és bedobja.

Frank A sajtüzemre emlékszem. Bizonyos értelemben az az üzem tehet arról, hogy olyan kurtára sikerült a kapcsolatunk.

Julia Hogy hogy?

Kiveszi a gépelt lapot, átfutja és visszateszi. Kiveszi a revolvert és ő is ellenőrzi, hogy töltve van-e?

Frank Fiatal voltam még. Kezdő író. Az édesanyja a szülei sajtüzemében

dolgozott és nem is nagyon tudott elképzelni mást. Én meg nem nagyon tudtam elképzelni a sajtüzemet az életemben. Hirtelen jött szerelem volt. Nem is mondanám szerelemnek. Az édesanyja részéről inkább valami rajongás, én meg... én meg fiatal voltam és nem tudtam ellenállni ennyi ártatlanságnak meg szépségnek.

Belép. A lány épp az utolsó pillanatban rakja vissza a fegyvert és tolja be a fiókot.

bár lehet, hogy most se tudnék...

Julia Miért is kéne?

Frank Miért is...

Julia És aztán?

Frank Aztán? Aztán úgy gondolta, hogy mi már megvagyunk egymásnak és én megyek utána tűzön-vízen át. Amikor időt kértem, kirohant azon az ajtón. Gondolom azt hitte utána futok.

Julia De nem.

Frank Nem. Nem mesélte? Vagy nem így?

Julia Nem.

Frank Semmit?

Fejét csóválja. Csend.

Julia És miért nem futott utána?

Frank Mert szörnyen haragudtam rá. Haragudtam, hogy csak úgy berobban az életembe és kisajátít. Hogy nem hagy dönteni, hogy minden olyan eleve elrendeltté válik. Meg azt is gondoltam, hogy csak duzzogni ment ki és biztos itt áll a kapuban mint amikor várt rám. Tíz perc múlva kimentem, de nem volt sehol. Órákig keringtem a környéken, hogy hátha megtalálom...

Csend.

Csak ő tudta az én címemet... persze ha nagyon akartam volna... hány Sparsi lehet Dallasban akinek sajtüzeme van? Ne feledjük, hogy akkor még nem volt internet! Nyomoztatni utána nem volt

pénzem... gondoltam jobb is így. Épp túl voltam egy csalódáson. Nem kellett nekem még egy nő aki jobban tudja, hogy mit akarok, mint én.

Julia Ez találó. Ezért nem marad meg mellette senki. Én se... mondjuk anyja lánya, nem csoda, hogy nem férünk meg.

Frank Az édesapja?

Julia Nem ismertem. Lányanyaként szült, ezért viselem az ő nevét. Aztán hozzámment egy színházrendezőhöz, de mire iskolába mentem már az se volt. Utána volt vagy 10 apukám de csak néhány éve jöttem rá, hogy mind ugyanolyan volt. Különös módon egymásra nem hasonlítottak, de egy valakire igen. Magára.

Csend.

Frank Hogy jött ez a színészet? Ha jól emlékszem élelmiszer ipari mérnöknek tanult.

Julia Mint a mesében. Felfedezték. Nagypámék sajtüzeme csináltatott valami reklámot a helyi tévébe és anyám volt a szereplő benne. Ezt meglátta egy rendező, beleszeretett, elvette, képezte, szerepeket adott neki aztán lelépett. Anya meg maradt a színháznál. Csak éppen rosszul öregszik...

Frank Még mindig fiatal nőket akar játszani?

Julia Nem. Még mindig a fiatal rendezőkre hajt.

Frank Kellemetlen.

Julia Mófielett. De legalább nem zavarjuk egymás köreit. Én kifejezetten a korosabb férfiakra bukom.

Frank Korosztályos probléma. Ezek szerint van még esélyem.

Julia Nem is kicsi. Mondja, mért nem nősült soha meg?

Frank Honnan tudja, hogy nem?

Julia Ma már van internet.

Frank Igaz. Nem volt koncepció. Valahogy így alakult.

- Julia** De, hogy? Nem adta a függetlenségét, vagy nem jött „AZ A LÁNY”?
- Frank** Tudja én inkább szerelmes típus vagyok, nem az a nősülős. Afféle poliamor életművész. De komolyan! Soha nem tudom, hogy kibe és miért fogok halálosan beleszeretni. És valódi szerelemmel vagyok képes szeretni egyszerre több nőt is.
- Julia** Tudom. Olvastam az összes regényét. A főhősei legtöbbször pont ilyenek. Mindig magáról ír?
- Frank** Mért olvas egy fiatal lány ennyi romantikus regényt?
- Julia** Annyira már nem fiatal az a lány, de én kérdeztem először.
- Frank** Nem magamról írok. Inkább csak egy magamhoz hasonló alakról, aki alternatív valóságokba kerül. Sokszor írok olyan életeseményekről amik velem nem történtek meg, de megtörténhetek volna.
- Julia** Amikre vágyott?
- Frank** Nem feltétlenül, de igen. Olyan is volt.
- Julia** A könyveiben kijavítja az életet?
- Frank** Igyekszem.
- Julia** Anyámról mért nem írt?
- Frank** Írtam. Nem adták ki. Pocsék lett. Nem sikerült, hogy az ön szavaival éljek, kijavítani a történetet. Az idő azt igazolta vissza, hogy az a történet így volt kerek. Nincs rajta mit javítani. Vagy ha igen, akkor nem egy regény lapjain.
- Julia** Ezt úgy érti, hogy az a történet még nincs lezárva?
- Frank** Egyetlen történet sincs lezárva amíg élnek a szereplői. Ezt jelzi az is, hogy maga most itt van.
- Julia** Erre igyunk!
- Frank** Szerintem is!
- Julia** Egészségedre!

- Frank** A tiedre! Tehát, mért olvasol romantikus regényeket?
- Julia** Nem olvasok. Kifejezetten utálok a műfajt. Csak a te könyveidet olvastam. Egyrészt mert anyámnak mind megvan, másrészt mert gondoltam addig olvaslak amíg rá nem jövök ki vagy valójában.
- Frank** És, rájöttél?
- Julia** Nem. Azért vagyok most itt.
- Frank** És miért fontos annyira neked, hogy ki vagyok?
- Julia** Szakmai ártalom. Különösnek tartom, hogy az ország két végében él magányosan két ember akiknek valaha volt valami közük egymáshoz.
- Frank** Szakmai ártalom? Mért mit dolgozol te annál a biztosítónál?
- Julia** Biztosítási csalásokkal foglalkozom.
- Frank** Nyomozol?
- Julia** Úgy is lehet mondani.
- Frank** Akkor jobb ha félek?
- Julia** Ideje volna. Soha nem akartál gyereket?
- Frank** Mindig akartam. A nők nem akartak. Persze ez nem igaz. Volt aki akart. Egy darabig. Aztán meg már nem. Vagy nem tőlem. De legtöbbször addigra le is léptek.
- Julia** Ez elég keserűen hangzik. Szóval a nők lelépnek. Rendre elhagyják a szegény kis szerelemfüggő írókat és összetördelik a kis romantikus szívét. Gondolkoztál már azon, hogy mi lehet ennek a pech szériának az oka?
- Frank** Tényleg anyja lánya. Pont olyan vitriolos a nyelved mint az övé. Hát, képzeld, hogy gondolkoztam! És nagyon régóta tudom, hogy mi velem a baj. És nem, nincs semmi köze ahhoz, hogy képes vagyok bármikor, bárkibe random beleszeretni. Ezek, noha valódi szerelmek, valódi tünetekkel az izzadáستól a szapora légzésen át az emelkedett pulzus számig, valójában csak pár napos rohamok.

Legtöbbször minden szexuális vonatkozás és következmény nélkül. Képes vagyok egy héten át minden nap ugyanakkor menni egy szupermarketbe csak, hogy láthassak egy pénztáros nőt. Vagy napokig ülni egy kávézóban arra várva, hogy átjöjjön az út túloldaláról a virágbolti eladó, de nem ez szokta zavarni a nőket. Sőt! Megkockáztatom, hogy már vagyok olyan gyakorlott, hogy fel sem tűnik nekik. Ami kiveri náluk a biztosítékot az az a csodálatos képességem ahogy nem döntök. Ez nem ugyanaz mint a döntésképtelenség. Én nagyon is képes lennék dönteni, de nem akarok. Az élet pedig, már rég nem úgy működik mint amikor még anyám döntött mindenben helyettem. Joggal merülhet fel benned a kérdés, hogy miért nem hagyom, hogy a nők döntsenek?

Csak hogy a nők úgyszintén nem akarnak dönteni, mert a döntés mindig felelősség is, és ezt a felelősséget szeretik kihárítani, és engem akarnak döntési helyzetbe kényszeríteni, hogy utána mindenért én legyek okolható, hogy nálam ragadjon a felelősség, hogy ezáltal manipulálható legyek. Amikor pedig felismerik, hogy e téren célt nem érhetnek, lelépnek.

Julia

Különös, hogy fiatalon épp az zavart, hogy egy nő akart dönteni helyetted, most meg az, hogy egy sem vállalja a döntést a vele járó összes ódiumával. Még különösebb, hogy nem látod át, hogy ezek korosztályos küzdelmek és a te problémád leginkább az lehet, hogy nem hagytál átjárást a generációk között. Hogy a társadalmi konvenciók rabjaként mindig a korban hozzád illő nőktől vársz valami megoldást. Újra és újra a veled öregedő történelemebe szeretsz bele. Én nem fogok anyám hibájába esni. Azt amit én tudok, amit én akarok csak azok becsülik meg akik már elkövették a hibáikat. Akik tudják, hogy vannak kijavíthatatlan történetek. Akik nem vissza, hanem előre menekülnek, és elég bátrak ahhoz,

hogy csillapítsák az éhségemet.

Közben feláll, kioldja a köpenyét. Lassan de határozottan a férfihoz megy, kitarja a köpenyt és lovaglőülésben az ölébe ül. Sötét.

Második jelenet

A férfi az asztalnál ül és gépel. A nő a fürdőből jön, a férfi inge van rajta.

Julia A bugyim már legalább megszáradt.

Frank Az is valami.

Julia Mért nincsenek itt fényképek? Se család, se barátok, se portrék.
Hol vannak a képek?

Frank A fejemben. Gyűlölöm a tárgyasult emlékeket. Valamiféle lenyomatot képeznek egy olyan időpillanatról amihez már nincs is semmi közöm. A múlt egyáltalán nem érdekel. Ha mégis szükségem van rá, a memóriámra hagyatkozom. Persze nem volt ez mindig így. Itt is voltak képek, sőt családi festmények is. Aztán egy szép napon, úgy nyolc-tíz évvel édesanyám halála után azon kaptam magam, hogy nem tudom felidézni az arcát, csak úgy ahogy azon a képen látható amit a szobám falán őriztem. Tehát nem anyámra emlékeztem, csak egy képre. Azóta komolyan törekszem arra, hogy mindent és mindenkit itt őrizzek meg.

A fejét kopogtatja

Julia Anya is csak a fejedben van. Ezért lepódtél meg annyira amikor megláttál. Kiléptem az emlékeid közül.

Frank Te nem anyád vagy.

Julia Nem. Jobb vagyok nála?

Frank Milyen kérdés ez? Ez nem egy verseny.

Julia Egyszerű kérdés. Milyen volt vele, és milyen volt velem? Vagy amíg velem voltál addig is inkább vele voltál? Mint valami

erotikus időutazáson?

Frank

Ez jó. Engedelmeddel ezt még valahol felhasználom.

Julia

Jogdíjat kérek.

Frank

Soha.

Julia

Tehát?

Frank

Mondhatnám, hogy nem emlékszem, de nem hinnéd el.

Julia

Nem bizony.

Frank

Nem szoktam a nőknek egymásról beszélni.

Julia

Zavarban vagy?

Frank

Van ebben valami perverz.

Julia

És éppen ezért izgató is.

Frank

Valóban.

Julia

Tehát?

Frank

Azt hiszem nekem jobb volt mint neki. Valahogy nem tudta igazán elengedni magát. Persze olyan volt mint a fergeteg. Pont mint te. Habzsolt. Lehengerelt. Elárasztott önmagával. De valahogy a végére elfogyott. Hiába voltunk együtt, süttött belőle valami ...

Julia

Magány.

Frank

Valami elzárkózás. A teste velem volt, de a lelke valahol máshol. Próbáltam valahogy összehozni, de képtelenség volt. Vagy, csak én voltam túl fiatal, éretlen és értetlen.

Julia

Mindig ezzel a fiatalsággal jössz, pedig baromira nem voltál már sem fiatal, sem értetlen. Csak nem voltál elég nyitott.

Frank

És most már az vagyok?

Julia

Nem tudom. Kiderül.

Frank

Hogyan?

Julia

Kivel játszol?

Frank

Az egy feladvány. Fehér lép és négy lépésben matt.

Julia

Szabad?

Frank

Miért is ne?

Julia

Lép

Sakkal trenírozod az agyad?

Frank

Amikor elakadok az írásban, szeretem elterelni a figyelmemet, különben napokig keringek ugyanabban a körben. Régen ilyenkor félretettem azt amit írtam, és valami másba kezdtem.

Lép

De rájöttem, hogy hatékonyabb ha megoldok egy indifferens problémát, mondjuk egy sakk feladványt, mert az egyszerűen tiszta lapot indít a fejemben. Utána olyan egyszerűnek látom a megoldást, hogy nem is értem miért kellett annyit szenvedni vele?

Julia

Lép

És mindig van megoldás?

Frank

Mindig. Pont mint egy sakk feladványban. Van úgy, hogy több is de nekem a legjobb kell.

Lép

Julia

Mint mindenből.

Lép

Frank

Mint mindenből.

Lép

Julia

Mert megérdemled.

Lép

Sakk, Matt.

Frank

Ügyes.

Julia

Mért írsz a huszonegyedik században egy táskairógépen?

Frank

Ennek több oka is van. Egyrészt jól esik fizikailag is megdolgozni azért amit alkotok. Másrészt így mindennek nyoma marad. Az

elütéseknek, az átírásoknak és a törléseknek is. Jobban érzem a munka súlyát. Amikor kezedbe veszel háromszáz oldalt, amiből jó ha kétszáz hasznos érzed, hogy komoly munkát végeztél. Hogy megküzdöttél. Olyasmi mint egy trófea.

Julia Épp az imént mondtad, hogy nem szereted a tárgyiasult emlékeket.

Frank Ez valami más. Nem emlék, és nem tárgy, hanem az alkotás önmaga, a saját hibáival együtt. A folyamattal együtt ahogy született. Nem tudom elmagyarázni.

Julia De én igen. Ez pont olyan mint amikor velem vagy. Mert velem kijavíthatsz mindent amit anyával elrontottál. Engem már további 27 év gyakorlatával és tapasztalatával ölelsz. Amit nem tudtál nála leküzdeni az nálam már fel sem merül. Nem én vagyok a javított változat, hanem az együttlét. De nekem ez kevés. Én azt akarom, hogy úgy legyél velem, hogy közben nem anyára gondolsz. Hogy csak az enyém vagy, mert nem tehetsz mást. Saját regény akarok lenni. Ahol egyszerre vagy a szerelmem és a szerzőm. A szeretőm és az apám.

Frank Az apád?

Julia Lehetnél. Nem hiszem el, hogy nem fordult meg a fejedben. Mi van ha az a lány innen elvitt valamit?

Frank Ezt hogy érted?

Frank Pontosan tudod, hogy értem. Ne tegyél fel időhúzó fölösleges kérdéseket. Szinte napra pontosan 9 hónappal anyám nálad tett látogatása után születtem.

Frank Ez most komoly?

Julia Mi? Hogy a lányod vagyok, vagy hogy lefeküdtem veled?

Frank Hogy voltál képes...

Julia Nem tettem mást. És ne félj! Az első ijedtség után rájössz, hogy te sem vagy különb. Hogy te is erre vágysz. Hogy nincs ebben az

ég adta világon semmi természetellenes. Semmi ami a te természeted ellen volna.

Frank

Ez akkor is beteg!

Julia

Beteg? Te kevered az apokalipszis lovasait. Ez nem betegség, hanem éhínség. Még is mit kezdjek valakivel aki felé nem tudott kialakulni a kötődésem. Akinek nem ismerem az érintését. Nem ölelt, nem pelenkázott, nem simogatott ha jó voltam, ha bánatom volt, ha lázasan feküdtem. 27 év kimaradt, elszalasztott, elfojtott érzelmeit hogyan kéne megélni? Nincs újabb 27 évünk, hogy előlről kezdjük. Ha ránk zuhan, ránk zuhan. És ez van. Ne próbáld tagadni! Ez nem a kis poliamor sóvárgásod. Ez nem valami döntök, nem döntök játék. Ez az agyadtól az ágyékidig lüktető vad állatias vágyakozás, érzelmi túlcsoordulás. A kiéhezett lélek habzsolása amiben a tested csak eszköz. És hiába a társadalmi konvenciók, a tanult és örökölt viselkedésformák és útmutatások. Vagy tessék! Fogd meg itt, vagy itt! Mit érzel? Undort? Taszítást? Nem. Vágyat érzel. Ellenállhatatlan, mindent elsőprő magnetikus vonzást, hogy ölelj, hogy érezd a testem melegét. Tapintani, simítani, markolni akarsz, hogy bepótolj mindent amiről lemaradtál. Szagolni akarsz, csókolni akarsz, hogy a szádban érezd az ízem. Belém akarsz hatolni, hogy érezzük, hogyan lüktet, forr, zaborog a másik. Eggyé akarsz válni. És nincs is más választásod. Sakk, Matt.

Sötét.

Harmadik jelenet

A férfi az asztalnál ül és gépel. A nő a fürdőből jön, megint a házikabát van rajta.

Julia Egy percre hagylak magadra, és megint írsz?

Csend

Julia Haragszol? Ne haragudj! Se rám, se magadra. Csak az történik aminek történnie kell. És fölösleges azon agyalnod, hogy hogyan tovább? Ez nem egy görög sorstragédia. Nem muszáj beledögleni.

Frank Nem is tervezem. Csak leírok valamit, hogy el ne felejtsem.

Julia Te? Aki minden emléket a fejében tart? Nem hiszem, hogy valaha bármit is elfelejtettél. Te inkább olyan rágódós típus vagy, nem igaz? Az a soha semmit meg nem bocsájtós. Se magának, se másoknak. Katonás rend kívül, belül. Aki gondosan ügyel a következményekre. Mert mindig mindennek kell legyen következménye. Pedig ez nem igaz. Az életben sokszor az a következmény, hogy nincs következmény. Hogy a tetteink valahogy szertefoszlanak eredménytelenül. Mert valami nagyobb rend félrepöcköli, elsikálja őket.

Frank Anyád is benne van?

Julia Miben?

Frank Ennyire ostobának nézel? Azt hiszed te vagy az első aki ezzel próbálkozik. Sikeres szerző, se kutyája se macskája, nem kéne lenyúlni egy kicsit? Elég szánalmas kísérlet. Szinte biztos voltam, hogy ide fut ki a megjelenésed, de komolyan megzavartál a korosodó pasik iránti vonzalmaddal. Nem is értem mért nem maradtál annál az iránynál?

Julia Mert ez az igazság?

Frank Ugyan kérlek! Kit érdekel manapság az igazság? És ha ez? Mit kezdesz vele? Hogyan bizonyítod?

- Julia** Vannak ma már kifejezett megoldások erre a célra.
- Frank** Ja, persze egy rippsz-roppsz DNS teszt. Mint a filmekben. De mi van hogyha nem adok mintát? Elfelejtetted, hogy ez itt a tökéletes jogállam amit épp az én fajtámra szabtak? Polgári peres ügyben nem vagyok köteles mintát adni. Nem is adok, és mire bebizonyítod, hogy valóban az apád vagyok, már rég elszórtam a pénzem, vagy másra hagytam, te meg pereskedhetsz kilátástalanul életed végéig.
- Julia** Már adtál. Nem emlékszel? Kétszer is. Méghozzá nagy örömmel és teljesen önként.
- Frank** Ügyes! Mérhetetlenül aljas és gusztustalan, de ügyes! Csakhogy a mintádat nem tudod hozzám kötni. Még ha egyezést is találnak veled, hogyan bizonyítod, hogy tőlem van?
- Julia** Úgy, hogy nem is akarom bizonyítani. Mert mi van ha én egyáltalán nem is örültem neki. Ha tulajdonképpen én nem is akartam, és valójában egy áldozat vagyok. Besétálok a rendőrségre és bejelentem, hogy történt itt valami amire baromira nem mondtam igent. Tudod manapság ez elég nagyot durran. Nálad nagyobb arcok is buktak bele. És az már bűncselekmény. Nem úszod meg a mintavételt. Direkt jót tenne a brand-nek. „Családi erőszak a népszerű író házában. A romantikus regények atyja megerőszakolta a saját lányát.” Az évszázad címlapsztorija. Nem hiszem, hogy megugranának az eladásaid. Tessék! Választhatsz!
- Frank** Anyja lánya. Igaz ő csak meglopott. Alkalom szülte tolvaj. Némi készpénzzel és egy órával távozott. Te viszont igen kifinomult módon készülsz romba dönteni mindent amit felépítettem.
- Julia** Köszönöm az elismerést. És ha úgy könnyebb neked, hát elárulom, hogy anyám nincs benne. Semmiről se tud. Arról se,

hogy itt vagyok. És tudod miért nem? Mert két éve meghalt. Bizony apuci. Csak te észre se vetted. Mint ahogy azt se, hogy élt. Három nap nonstop szex volt neked semmi több. És tudod miért lopott meg? Hogy megkeresd. Mert azt hitte, hogy van ezen a világon olyan dolog ami magadon kívül is érdekel. De te annyira megkönnyebbültél, hogy megszabadultál tőle, hogy inkább veszni hagytad a pénzt, meg anyád aranyóráját is. Ezt. Ami mindvégig rajtam volt, de a tárgyak iránti ostoba ellenszerved olyan elmélyült, hogy fel sem ismerted. Pedig az egész este másképp alakulhatott volna. Látod? Nem én tehetek róla. Te vagy az oka mindennek. Egyedül te. Csak te tehetsz mindenről.

Frank Szívhez szóló történet, de nézd el nekem ha mégsem tudok meghatódni.

Julia Már késő is lenne. Meg nem is igazán hinném el. De elmondom mit tehetsz. És mivel épp az imént bizonyítottam be, hogy itt tulajdonképpen már minden az enyém, nem utasíthatod vissza az ajánlatomat. Még a mai napon közjegyző előtt elismered, hogy a lányod vagyok, és azonnal rám íratod a jogdíjaid ötven százalékát. Ez szerintem rendkívül méltányos. Maradhatsz a házában, élheted az életed, írhatod a könyveidet, gyönyörködhetsz a brandben amit építettél. Na, ne vágj már ilyen savanyú képet! Olyan fehér vagy mint a fal. Jól vagy?

Frank Jól.

Szemmel láthatóan megszedül.

Julia Akkor fogd a telefonod és hívd az ügyvédedet! Különben esküszöm, hogy két óra múlva már egy rendőrségi fogdában fogsz ücsörögni.

Frank Nem tudom, hova tettem.

Julia Ott van a fiókban.

Frank Igen?

Julia Nézd meg!

Megdörzsöli a szemét aztán a fiókhoz lép. Kihúzza. Kiveszi a revolvert.

Frank Nagyszerű terv volt. De kicsit túllőttél a célon.

Julia Nem, dehogy. Tökéletes voltam. Nem akarsz leülni?

Frank Sosem szabad ennyire sarokba... nem tudhatod...

Julia Ne erőlködj! Már nem tudod felemelni a kezed, hogy belém eressz egy-két golyót. Ül le, mert elesel!

Frank Mi... mi ez...

Julia Egy különleges idegméreg. Hasonló a békaméreghez. Először az izmaid ernyednek el és menekülésképtelen leszel. Aztán lassul a légzésed és elalszol, végül megáll a szíved. És ami a legjobb, hogy mindezek után teljesen lebomlik. A boncolásnál már kimutathatatlan. Mire jó ha egy biztosítási nyomozó épp egy biológiai laboratórium után nyomoz. De persze te idáig nem jutsz el. Nem ez szerepel a nagyszerű tervemben. Sajnos öngyilkos kell legyél. És lám, ott is a kezekben a revolvered! A fiókban pedig egy búcsúlevél. És még az aláírásodat se kell ráhamisítanom mert betegesen aláírsz minden oldalt. Ki gondolná, hogy egy készülő regényedből van? És még hagytál is egy kis helyet ahová remekül be tudom gépelni a dátumot és, hogy mindent a lányodra hagysz. Azaz rám. Egy picit büszke vagy? Nem vált vízzé a vér. Talán majd tovább is viszem az örökséget. Felveszem a neved, hogy meglegyen a folytonosság. Ne izgulj! Nem kontárkodom. Én élesben szeretem az ilyesmit csinálni. De látom, hogy mindjárt elalszol. Nem várhatok tovább. Isten veled apu. Mindent köszönök! Jó volt veled.

Beforgatja a széket az asztal felé, hogy ne lássuk a benne ülő férfit. Felemeli az apja fegyvert fogó kezét, oda tartja ahol a fejét sejtjük és lő. Sötét.

Negyedik jelenet

A férfi az asztalnál ül és gépel. A nő a fürdőből jön, megint a házikabát van rajta.

Julia Egy percre hagylak magadra, és megint írsz?

Csend

Haragszol? Ne haragudj! Se rám, se magadra. Csak az történik aminek történnie kell. És fölösleges azon agyalnod, hogy hogyan tovább? Ez nem egy görög sorstragédia. Nem muszáj beledögleni.

Frank Nem is tervezem. Csak leírok valamit, hogy el ne felejtsem.

Julia Te? Aki minden emléket a fejében tart? Nem hiszem, hogy valaha bármit is elfelejtettél. Te inkább olyan rágódós típus vagy, nem igaz? Az a soha semmit meg nem bocsájtós. Se magának, se másoknak. Katonás rend kívül, belül. Aki gondosan ügyel a következményekre. Mert mindig mindennek kell legyen következménye. Pedig ez nem igaz. Az életben sokszor az a következmény, hogy nincs következmény. Hogy a tetteink valahogy szertefoszlanak eredménytelenül. Mert valami nagyobb rend félrepöcköli, elsikálja őket. A karma nem létezik. Ha következményt akarsz, te kell legyél az.

Frank Meglepne ha azt mondanám, hogy én is épp így gondolom?

Julia Hogy érted?

Frank Ahogy mondom. Ezért írok. Nem azért, hogy következmény legyek, hanem mert állandóan játszom a következményekkel. Soha nem vagyok megelégedve egy történettel vagy egy fordulattal amíg meg nem vizsgáltam minden oldalról, és el nem játszottam a gondolattal, hogy mi lett volna ha...? Mert bármi is történt, történhetett volna másképp is. Lehettek volna mások a következmények. Minden az emberi tényezőn múlik. Itt vagyunk

például mi.

Julia Mi ketten?

Frank Mi ketten. Lehetne minden úgy ahogy a te kis fejedben összeállt. Az egymást soha nem ismerő apa és lánya, érzelmileg indokolt, de erkölcsileg elfogadhatatlan egymásra találása. Büntudattal...

Julia Bennem nincs büntudat és benned se kellene legyen...

Frank Büntudattal és tudatos önfeloldozással. De nem így van. Ne haragudj, hogy hagytam, hogy beleéld magad, de láttam rajtad, hogy ezt végig kell vinned. Olyan elszántad szeretted bele magad ebbe a helyzetbe, hogy nem akartam csalódást okozni.

Julia Mit akarsz ezzel mondani?

Frank Sajnálom, de nem vagyok az apád.

Julia Na, nem! Ezt nem csinálhatod! Tudod jól, hogy az vagy és nem fogod...

Frank Ssssss! Félreértesz! Nincs semmi baj. Nem menekülök. Ha úgy lenne, pontosan ez történt volna. De nem úgy van. Viszont tudom, hogy ki a valódi apád.

Julia Mi van? Most mi ez az egész? Nem vállalsz?

Frank Sőt! Nagyon is. Tudod mikor édesanyád idejött, igazából segítséget akart kérni. Ugyanis már terhes volt. De a férfi hallani sem akart róla. Ha apádról nem is, de arról biztosan mesélt, hogy miért volt itt a városban?

Julia Vendég diák volt az egyetemen.

Frank Úgy van. Élelmiszer ipari mérnöknek tanult, hogy majd egyszer átvegye a sajtüzemet nagyszüleidtől. Az egyetemen azonban túl közel került az egyik professzorához. Először csak különórák, majd véget érni nem akaró beszélgetések mindenféle bárókban, aztán lopott fél éjszakák szállodai szobákban. És megtörtént a baj. Két nappal a szemeszter vége előtt, két nappal azelőtt, hogy

elutazott volna, anyád csinált egy tesztet. Aztán gyorsan még egyet, de nem volt kétség: teherbe esett. Persze a férfi családos volt és hallani sem akart többet a lányról. Meggyanúsította, hogy az egészet csak azért csinálta, hogy apát szerezzen a ki tudja kitől való gyerekének.

Julia Ezt nem hiszem el!

Frank Mindjárt bebizonyítom. Anyád elkeseredésében jött el ide. De nem hozzám. Nem engem keresett. A férfit kereste, aki teherbe ejtette. Apámat. Ő volt ugyanis az a professzor. Ő volt az a gyáva alak aki megszökött anyámmal vitorlázni három napra, remélve, hogy addig valahogy megoldódik a dolog. Anyád hazautazik, elveteti a gyereket, vagy öngyilkos lesz. Nem tudom. Soha nem beszéltünk róla. Én viszont mikor itt találtam bőrig ázva... és amikor megtudtam a történetét, szerettem volna valahogy helyére lökni a sors kerekét. Nem. Nem szerettem bele, de ellenállhatatlan vonzást éreztem iránta. Ha nem rohan el... nem is tudom...

Julia Hogy mi van? Akkor mi...

Frank Mi?

Julia Mi testvérek vagyunk?

Frank Nem. Sajnálom, de még az sem.

Julia De hát az apánk...

Frank A te apád. Én anyám első házasságából vagyok. A professzor úr csak a nevére vett. Soha nem akart saját gyereket. Irtózott még a gondolatától is, hogy valaki tovább viszi a genetikáját.

Julia Ez hülyeség. Mondd, hogy csak kitaláltad!

Frank Látni akarod a papírokat?

Julia Nem hiszek neked!

Frank Én törleszteni akartam valahogy apámnak. Kivettem a pánccsaszekrényből azt az ezer dollárt amit ott találtam, meg anyám

aranyóráját, és odaadtam Juliának. Abortuszra elég lett volna. De nem tette meg. Szerencsére. Csak hogy én ezt egészen a mai napig nem tudtam. Évekig azzal a büntudattal éltem, hogy elengedtem és így részese lettem egy ártatlan kis élet elpusztításának.

Képzelheted, hogy megdöbbszem amikor beléptél az ajtón vizesen, és ott volt a kezeden... igen... rögtön megismertem.

Julia Akkor mi...

Frank Mi szabadon szerethetjük egymást, és javíthatunk a történetünkön.

Julia Egy kicsit sok minden történt itt. Zúg a fejem.

Frank Az a bortól van. Kérsz egy teát?

Julia Nem. Csak szeretnék itt fityegni rajtad mint valami jelvény.

Frank Azt lehet. Az most nekem is jól esik.

Julia És te végig tudtad. Kinevettél magadban. Rémesen hülyén érzem magam.

Frank Nem kell. Minden úgy van ahogy lennie kell.

Julia Ne gondold rólam semmi rosszat!

Frank Mért gondolnék? Te egy csodálatos nő vagy, csodálatos vágyakkal. És én csak hálás lehetek, hogy mindez így alakult. És jobb ha tudod, hogy téged nem foglak elengedni. Itt a helyed. Ez a ház félig úgy is a tied. Az örökséged. Holnap elmegyünk az ügyvédemhez és kitaláljuk, hogy lehet hivatalosan is a tiéd.

Julia Te lemondanál az örökségedről?

Frank Ez nem is kérdés. Bármiről lemondok. Csak rólad nem.

Julia Furcsa. Olyan mintha már ezer éve ismernélek. Mintha ezer éve szeretnélek. Kár, hogy nincs apámról képed. Megnéztem volna.

Frank Ki mondta, hogy nincs? Még festményem is van! Nem szeretem az emlékeket, de azért hülye nem vagyok, hogy kidobjam őket! Ott abban a szobában tartok minden ilyesmit. Az a házi múzeum.

Körülnézhetsz! Balra a polcon vannak a fotó albumok. Gyerekkori képeimen nem illik röhögni!

Julia Szeretlek.

Frank Még soha nem szerettem ennyire senkit.

Julia Bemehetek?

Frank Várj! Adok rád valamit. Így megfagysz odabent. Azt a szobát nem fűtöm. Por nincs, mert ha én nem is járok gyakran oda, a házvezetőnőm rendszeren takarít.

Egy melegítő ruhát ad neki

Ez egy kicsit nagy lesz, de legalább meleg.

Julia Nincs Frank szaga.

Frank Ha tudtam volna, hogy jössz, össze Frank-ezem. Különben is milyen az a Frank szag?

Julia Vadító. De van benne valami megnyugtató is. Kicsit inkább a föld szaghoz hasonló, súlyos dél amerikai dzsungel virágok és a frissen őrölt kávé illatával keveredve

Frank Mikor jártál te a dzsungelben?

Julia Soha. Hogy nézek ki?

Frank Mint egy betörő. Ezen a környéken ne menj így az utcára.

Julia Nem tervezem. Hol a villany?

Frank Balra az ajtó mellett.

Julia Áh! Ez a festményen itt apa?

Frank Némiképp hasonlít. Nyugdíjazásakor kapta. Inkább fényképeket nézzél!

Frank a fiókból előveszi a revolvert és lazán a szoba ajtajához sétál.

Julia Ilyen magas volt?

Frank 192 centi. Könnyű volt mellette gátlásosnak lenni.

Julia Jóképű volt. Megértem anyámat.

Frank Én is az enyémet.

Julia Neked sokkal szebb a szemed. Pedig neki is kék.

Frank Anyai örökség.

Julia Tényleg! Neki is kék! Fura, hogy nem az apád, de azért még is mintha hasonlítanátok.

Frank Julia!

Két lövést ad le a lányra. A szobából az elzuhanó test zaja. A revolvert a padlóra teszi, majd a szekrényből egy szemetes zsákot húz elő. A lány ruháit a kandallóról beledobálja aztán a telefonhoz sétál. Tárcsáz. Izgatott hangon.

Jó estét! Frank Baumann vagyok a 35-ből. Valaki betört a házamba! Igen. Rálöttem. Azt hiszem meghalt. Uramisten! Azt hiszem megöltem valakit! Nem. Nem néztem meg. Jönnek. Rendben. Nem megyek. Itt várok. Köszönöm. Várok. Nem. Nem. Köszönöm.

Sötét

Ötödik jelenet

A férfi az asztalnál ül és gépel. A nő a fürdőből jön, fel van öltözve. Felhúzza a cipőjét. Vár.

Frank Nem ütötted meg magad?

Julia Nem.

Frank Jól vagy?

Julia Remekül. Kicsit elfáradtam. Sűrű lett ez a nap.

Frank Jól ment.

Julia Akarod, hogy maradjak?

Frank Nem, köszönöm. Le akarom gépelni mielőbb. Most még eléggé benne vagyok.

Julia Akkor... akkor én megyek is.

Frank Ja, igen. Adom.

A fiókból előveszi a borítékot és a lánynak adja. A lány kinyitja és átszámolja a pénzt.

Julia Ez több.

Frank Igen. Tudom.

Julia Te most szórakozol velem?

Frank Nem te akartál többet?

Julia 100 dollár? Hogy én mekkora állat vagyok...

Frank Most megint mi bajod van?

Julia Mi bajom? Mi bajom? A megint a bajom! Az, hogy megint elhittem. Hogy megint elhittelek! Hogy megint beugrasztottál ebbe a szarba!

Frank Nyugodj meg kérlek!

Julia Nem nyugszom. Soha többé nem nyugszom. Pontosan tudtad, hogy mit akarok. Tudtad, hogy ez nem a pénzről szól, hanem a megbecsülésről. Hogy nem a pénzedet hanem a nevemet akarom látni! Na, nem a címlapon, mert a világért sem akarnék csorbát ejteni a brand-en, hogy te mindig mindent egyedül... csak az impresszumban. Valahol eldugva, hogy nyoma maradjon annak ami itt történik, hogy nyoma maradjon annak, hogy én is létezem. Hogy nekem is van valami kis apró közöm ahhoz, hogyan alakulnak a történeteid. Valami egészen apró ici-pici kis közöm! És én hülye elhittem, hogy ez az éjszaka más mint a többi, hogy nekem is lehet helyem. Pont úgy mint amikor a hajszárítót vetted nekem, mert betegesen vonzódsz ahhoz, hogy a női karaktereid valamitől mindig vizesek legyenek. És én elhittem, elhittem, hogy beljebb vagyok! De nem, mert te semmi személyeset nem tűrsz meg, még egy rohadt papucsot sem! Egy hajkefét, vagy hajcsatot sem! Semmit ami bezavarna a steril alkotói közegedbe. Semmit ami arra emlékeztetne, hogy más is létezik rajtad kívül. Semmit ami elterelhetné a figyelmedet az épp aktuális fantáziavilágodról.

Semmit ami összeköthetne a valódi világgal. Ahol az embereknek valódi érzelmeik vannak. Valódi gyötrelmeik. Valódi vágyaik. Én meg azt hittem, hogy ma történt valami. Hogy szintet léptünk. Odaadtam magam mert azt hittem, hogy ez már valami több mint eddig, hogy befogadtál a világodba és elfogadtad, hogy együtt alkotunk. Hogy egyáltalán létezik az együtt. Tényleg, ez most mi? Bónusz a dugásért? Mert annak egy kicsit kevés. Nem vagyok naprakész a kurvák árfolyamában, de ezt sértően kevésnek találom. És honnan tudtad, hogy ma meglesz? A pénzt mindig előre beborítékolod, hogy még azt se lássam, honnan veszed elő. Vagy komolyan? Komolyan azt hitted... hát persze! Azt hitted, hogy ezzel a számodra nyilván jelentős emeléssel, egy időre mindent elrendezel. Minden másról meg én tehetek. Én kezdeményeztem, vigyem el én a balhét. Hát jó. Legyen. Elviszem a balhét. Csak, hogy neked ne kelljen döntened. Majd én döntök. Megadhattad volna amit kértem. Semmibe nem került volna neked, de most már többet akarok! Mindent! Tudod mi ez? Hát persze, hogy tudod, hiszen te vetted nekem. Ez egy pont olyan diktafon mint a tied. És akár hiszed akár nem rögzítettem minden esténket. Minden szerepjátékot amiből aztán a könyveidet írtad. Minden éjszakánk archiválva van. Búcsúzz el az olvasóidtól, a kiadódtól, mert holnap olyan botrányra ébredsz amelyet még te sem tudsz kitalálni! És tudod mi lesz a szép? Hogy mindenütt ott lesz a neved mellett az enyém is!

Frank

És mit érsz vele? Rendben, engem tönkretesz, de te előrébb leszel? Kicsikarhatsz valami jogdíjat, de ki és milyen eladások után fizeti ki? Mert ugye ha engem kicsinálsz, kinek fognak kelleni a könyveim? Vagy arra számítasz, hogy beindul az önálló karriered? Hogy betörsz a piacra szólístának a vokálból? Ne

nevetess! Megpróbáltál már összebarkácsolni öt összefüggő sort egyedül? Te nem író vagy, csak egy színész. Én írom a sztorit, te eljátszod.

Julia Fordított a sorrend! Te írod le amit én eljátszok! A sztorijaid felét én improvizáltam, és ez bizonyítani is tudom.

Frank Úgy van! Én írom le! Azt amit jónak látok. Mert te tét nélkül improvizálhatsz. Vagy jól sikerül, vagy nem. Nincs jelentősége, mert az csak egy játék. Egy kísérlet. De én döntöttem el, hogy mi használható belőle. Én formálom történetté. Tőlem lesz irodalom. És tudod mit? Kétlem, hogy bármit is ártana nekem ez a botrány. Sőt! Lehet, hogy óriási ingyen reklám lenne, és tucatjával jönnének. jelentkezők a helyedre. Komolyan meg kellene fontolnom egy castingot... Te már amúgy is kiégtél. Kiszámíthatóvá váltál. Alig vannak új ötleteid. Jó ez a szex vonal határozottan új, de ezen kívül semmi nem indokolja, hogy megtartsalak.

Julia Te rohadék!

Frank Fogd vissza magad mert egy életre tönkreteszlek! Még is mit képzelsz magadról, ki vagy te? Egy harmadrangú színésznőcske egy harmadrangú társulatban. Ha én nem adnék neked munkát, még az albérletedet se tudnád kifizetni! Téged választottalak mert láttam benned fantáziát. Na, nem a színpadon mert ott olyan halvány vagy, hogy alig lehet észre venni. De azt hittem kikupálhatlak, hogy valami másba kezdj. Valamibe amiben tényleg jó lehetsz. Hogy talpra állj! És te követelőzől, fenyegetőzől? Nézz már magadra! Hát kinek kellesz te rajtam kívül? Mihez kezdesz nélkülem? Egy normális pasit nem vagy képes összeszedni egyedül. Egy castingra nem tudsz elmenni, ha én nem viszlek el. Harminc leszel és nincs esélyed semmire. Egy nulla vagy. Egy

senki. Nélkülem a McDonaldsban vagy valamelyik szupermarket pénztárában fogsz megöregedni.

Julia Sokkal többet érek mint gondolod! Sokkal többet annál mint, hogy egy impotens vén pöcs árnyékában éljek. Meg fogsz lepődni. Van itt bőven felhasználatlan anyag amiből még én is tudok öt összefüggő mondatot összebarkácsolni.

Julia Azt nem mered.

Frank Mért ne merném. Te mondtad, hogy nincs esélyem semmire. Hát vesztenivalóm sincs.

Frank Ne feszítsd túl a húrt.

Julia Mért mit csinálsz? Lelősz egy vaktöltényes revolverrel? Vagy halálra neveltetsz?

Frank Az ott mind az enyém. Az én szellemi termékem.

Julia A mi szellemi termékünk.

Frank Az enyém. Megfizettelek érte. Innentől kezdve semmi jogod hozzá.

Julia Szarok a jogra.

Frank Add ide!

Julia Hülyének nézel?

Frank Add ide amíg szépen mondom!

Julia Hú, de megijesztettél! Tudod mi lesz most? Én most szépen kimegyek azon az ajtón, és holnap, ha megemésztetted mindazt amit mondtam neked akkor szépen felhívsz és megegyezünk. Ellenkező esetben tudod mi lesz.

Frank Ne merészelj...

Julia Ugyan kérlek! Mindketten tudjuk, hogy képtelen vagy megállítani. Egyszerűen nem visz rá az a rohadt úri neveltetésed. Ja, és persze ez a fogyatékoságod a döntésekkel kapcsolatban...

Frank Utoljára figyelmeztetek!

Julia Várom a hívásodat!

A nő a bejárat felé indul. A férfi felkap egy nehéz bronz tárgyat, hogy lesújtson, de megcsörren egy mobil telefon. A nő megpördül. Nézik egymást. Feszült csend.

Frank A tied.

Julia A tied. Az enyém ki van kapcsolva.

Frank Basszus! Hol van?

Julia A fiókban. A polcon hagytad, már nem volt időm bevinni a hálóba, bedobtam a fiókba.

Kihúzza a fiókot, sietve kikapja a telefont.

Frank Igen. Szia! Szia! Nem, csak... az övé ki van kapcsolva. Igen. Nem haragszom. Milyen szám ez? Ja! Céges. Nem, csak ez még nincs elmentve. Jó. Persze. Itt van, adom! Anyád.

A következő beszélgetés alatt tébolyodott pakolás veszi kezdetét. Fényképek kerülnek fel a falakra amin két 8-10 év körüli fiúcska, valamint hőseink szerepelnek. Személyes tárgyakat vesznek elő egy műanyag dobozból amiket sietve helyeznek el a szoba különböző pontjain. Papucsok az ajtó mellé, gyerekrajzok a polcra stb.

Julia Már is? Szia anya! Valami baj van? Mért, hány óra? De nem azt mondtátok, hogy délután mentek? Kihajózik. Most jó a szél. Hogyne. Világos. Ha menni kell akkor menni kell! Persze, hozzátok csak! Itthon vagyunk. Reggeliztek? Ne! Ne! Isten őrizz! Ne álljatok meg semmilyen mekinél! Eszedbe ne jusson! Majd esznek itthon. Igen, bevásároltunk. Nem kell semmi. Van sajttál is azt szereti mind a kettő. Rendben anya! Várunk benneteket! Hol? Már útközben? Tíz perc múlva? De mért csak most hívsz? Tudom ki vagyok kapcsolva. Jó gyertek! Igen. Mit akar? Adjad! Én is kicsim. Mind a kettőtöket. Nagyon. Mindjárt hazaértek és kaptok. Jól van. Most leteszem. Igen. Nagyit is. Nagyapátokat is. Jó, most már elég legyen. Puszi. Mindjárt itt vannak. Guszti bácsi most akar kihajózni és ilyenkor nem lehet vele bírni.

- Frank** Guszti bácsival akkor sem lehet bírni, ha nem akar kihajózni. Soha nem fogom elfelejteni amit az esküvőnkön művelt.
- Julia** Azt senki se fogja elfelejteni. Azóta sem értem hogy tudta még a hátát is bekenni tejszínhabbal.
- Frank** A fiúk jól vannak?
- Julia** Anya szerint pont olyan gazemberek mint te.
- Frank** Akkor jól vannak.
- Julia** És mindjárt itt vannak.
- Frank** Nem is baj. Utáltalak volna megölni.
- Julia** Múlt héten nem utáltál. Háromszor is megöltél egy este.
- Frank** Annak a sztorinak egyszerűen nem volt más megoldása. Sarokba szorítottál, nem volt hova menekülni.
- Julia** Feladhattad volna magad.
- Frank** Soha. Frank soha nem adja fel magát. Különben is, hogy lenne úgy következő epizód?
- Julia** Erről már akartam beszélni. Nem kell minden hősünket a végtelenségig a pályán tartani. Szerintem ezeknek a Frank sztoriknak már ideje lenne véget vetni.
- Frank** Én is érzem, csak nem találok valami méltó befejezést.
- Julia** Méltó befejezést? Drágám! Ez egy gyilkos. Mi lehet egy gyilkosnak méltó befejezés?
- Frank** Nem hozzá kell méltó legyen, hanem hozzánk.
- Julia** Akkor legyen valami egészen banális.
- Frank** Banális?
- Julia** Valami teljesen indifferens. Például megy haza és a fejére esik valami. Vagy egy eltévedt golyó... amit nem is neki szántak. Egy másik leszámolás véletlen áldozata lesz, az olvasó pedig átcsúszik abba a történetbe. És azt visszük utána tovább.
- Frank** Ez zseniális! Ráköthetnénk a bankrablásos sztorira is. Belefut az

üldözésbe és annyi neki. Az olvasó meg szépen elengedi, mert megy tovább a menekülőkkel. Zseniális. Imádlak! Hihetetlen agyad van. Na, ezért vettelek el.

Julia Biztos, hogy csak ezért?

Frank Mi másért?

Julia Nem is tudom. Szerintem másban is vagyok ilyen jó.

Frank Bizonyítsd be!

Kapucsengő.

Julia Épp most hozták meg a két bizonyítékot.

Frank Szeretlek.

Julia Én is.

Csók.

Julia Ez az írás sztori jobb lesz mint gondoltam.

Frank Ráizgultál?

Julia Nagyon!

Egyszerre a kaputelefonba.

Sziasztok! Gyertek!

Sötét. Vége.